

S. Sayısı : 137

Ecnebilerin seyahat ve ikametleri hakkındaki 2 mart 1331 tarihli muvakkat kanuna müzeyyel 935 sayılı kanunun I nci maddesinin değiştirilmesine ve bu kanuna bazı maddeler eklenmesine dair kanun lâyihası ve Dahiliye, Maliye ve Bütçe encümenleri mazbataları (1/616)

T. C.

Başvekâlet

Kararlar müdürlüğü

Sayı : 6/2135

20 - VI - 1936

Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

Ecnebilerin seyahat ve ikametleri hakkındaki 2 - III - 1331 tarihli muvakkat kanuna müzeyyel 1935 sayılı ve 27 - II - 1926 tarihli kanunun birinci maddesinin tadili ve bu kanuna bazı maddeler eklenmesi hakkında Maliye vekilligince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetince 15 - VI - 1936 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihası esbabı mucibesile birlikte sunulmuştur.

Başvekil
İ. İnönü

Esbabı mucibe lâyihası

2 mart 1331 tarihli olub halen ecnebilerin memleketimizde ikamet ve seyahatleri hakkında cari bulunan bütün hüküm ve talimatlara esas olan ve zamanın inkişafı itibarile esaslı ve son ihtiyaçlarda, Avrupa mevzuatından mülhem yeni bir kanunla değiştirilmesinin her noktadan faydeli olacağı aşıkâr bulunan ve bu hususta tetkiklere de girişilmiş bulunan (ecnebilerin memaliki osmaniye de seyahat ve ikametleri hakkındaki muvakkat kanun) un ikinci maddesile ortaya konulmuş olan ikamet tezkeresi almak mecburiyeti ecnebilere bir defaya mahsus olmak üzere 50 kuruş cüzdan ve 15 kuruş damğa pulu bedeli olmak üzere 65 kuruşluk bir naktî mükellefiyete mal olmaktadır. Bu suretle aynı zamanda aile sahibi olan yabancıların aile efradını da şamil olmak üzere 65 kuruş mukabilinde bir ikamet tezkeresi alan bir ecnebi başkaca naktî hiç bir tekellüfe tâbi olmaksızın istediği kadar memleketimizde oturabilmektedir. Halbuki vekâletimizce ötedenberi yapılmış olan tetkikler neticesinde vaziyetleri ecnebler hakkında azamî müsaadekârlığa iktisadî ve malî noktadan müsaide olan ve yahud ecnebler hakkında muhaceret ve iskân meselesi müstesna olmak üzere herhangi bir takyidi tedbirden kendilerini tamamilen müstağni addeden Şimali amerika, Hollanda, Danimarka gibi bir kaç garp memleketinden başka bütün diğer garp medenî memleketlerinin başlıcalarında yabancıların millî hududlar dahilinde ikametleri idarî, hukukî ve malî bazı takyidata tâbi tutulmuş bu suretle hem o yabancıların memleket dahilindeki hal ve hareketlerinin ; mevcudiyetlerinin millî sosyal hayata yapabileceği tesirlerinin daimî ve muntazam bir şekilde kontrol edilmesi temin edilmiş, hem de aynı yabancılar bir çok nimetlerinden istifade ettikleri memlekette ikametlerine mütedair malî mükellefiyetlerle mukayyed bulundurulmuştur.

Bu meyanda :

Almanyada	ikamet etmek isteyen bir cenebiden	5 ilâ 15 altın mark.		
Belçikada	»	»	»	75 frank,
Bulgaristanda	»	»	»	223 leva,
Fransada	»	»	»	100 frank,
Macaristanda	»	»	»	20 ilâ 200 altın krun,
Yunanistanda	»	»	»	35 ilâ 110 drahmi,
İsveçde	»	»	»	8 İsveç kronu,
İsviçrede	»	»	»	10 ilâ 20 İsviçre franğı,
Suriyede	»	»	»	3 ilâ 8 Suriye lirası,

Harç alındığı ve bu harçların ekseriyetle bir senelik olup bu müddetin hitamında yenilendiği anlaşılmıştır.

Bu vaziyet bütün hükümleri yeniden ve küll halinde hazırlanacak bir kanunla değiştirilmesine ihtiyaç hissolunan 1331 tarihli kanunun 2 nci maddesinin şimdiden tadilindeki lüzumu tebarüz ettirmiş ve nihayet diğer memleketlerin ekserisinde cari olan hükümler gözönünde tutularak suretleri ilişik kanun projesi hazırlanmıştır.

Bu projeye göre Türkiyeye gelen cenebiler esas itibarile iki kısma ayrılmışlar, bunlardan memleketimizde iki aydan az kalacaklar 3 lira ve iki aydan fazla kalacaklar da 6 lira harç vermek suretile ikamet tezkeresi almakla mükellef tutulmuşlardır. Aile reislerine 18 yaşından aşağı olan aile efradı için iki ay veya fazla kalacağına göre 50 veya 100 kuruş harç farkı vermek suretile onlardan her biri için ayrı bir ikamet tezkeresi almağa mecbur olmamak gibi bir kolaylık gösterildiği gibi talebeler ve ilim müntesibleri ve grup halinde seyahat edecek yabancılar için de derece derece kolaylık ve istinaiyetler gösterilmek suretile memleketimizin ilme olan saygısı ve seyyah celbi hususundaki arzusu gözetilmiş bulunmaktadır.

Diğer taraftan şimdiye kadar hiç bir müddetle mukayyet olmayan ikamet tezkereleri yukarılarda adları geçen memleketlerin bir çoklarında olduğu gibi, iki aylık ve birer senelik müddetlere tâbi tutulmuş ve bu suretle yalnız Hazineye fazlavaridat, değil, yabancıların daha filî ve semereli bir şekilde takib ve murakabeleri temin edilmiştir.

Şu halde işbu kanun projesi ile:

A) Yabancıların diğer yabancı memleketlerde olduğu gibi filî ve hakiki bir murakabe ve takib usulüne bağlanmaları.

B) Yabancıları gene diğer memleketlerde tathik edilmekte olan şekillerden aykırı ve onlara kıyasla mübaleğalı olmayan bir harç tediyesine mecbur tutmakla Devlet Hazinesine mühimce bir gelir temin olunmakta ve ikamet tezkerelerinin müddetle mukayyet olması keyfiyeti ise şimdiye kadar bir yabancıdan yalnız bir defa alınabilen pul ve cüzdan bedelini tezkerelerin her değiştirilmesine teşmil etmek suretile Hazine varidatının artmasını da intaç eden devamlı bir gelir temin edilmektedir.

Keyfiyeti yüksek tasviblerine arzeder ve projenin kanun haline gelmesini temin için gereğinin yapılmasına yüksek müsaadelerini dilerim.

Dahiliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.
Dahiliye encümeni
Esas No. 1/616
Karar No. 10

23 - XII - 1936

Yüksek Reisliğe

Enebilerin seyahat ve ikametleri hakkındaki 2 mart 131 tarihli muvakkat kanuna müzeyyel 935 sayılı ve 27 - XI - 1926 tarihli kanunun birinci maddesinin tadili ve bu kanuna bazı maddeler eklenmesi hakkında Maliye vekilliğince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetince Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihasının gönderildiğini bildiren Başvekâletin 20 haziran 1936 tarih ve 6/2135 sayılı tezkeresi encümenimize verilmiş olmakla Emniyet işleri umum müdürünün de bulunduğu 9 - XII - 1936 tarihindeki toplantımızda okundu ve iş konuşuldu:

Halen mevcut hükümlere göre memleketimize gelen ecebiler; bir defaya mahsus olmak üzere, 65 kuruş gibi az bir para vererek istedikleri kadar ikamet etmekte ve ticaret ve sanayi sahalarında memleketin bütün menabiinden istifade eylemektedirler.

Altın esasına göre tesbit edilmiş olan bileümle vergi nisbetleri arttırılmış olduğu halde ecebilerden alınan bu harç şimdye kadar olduğu gibi bırakılmıştır.

Yabancı memleketlerin ekserisinde; değil uzun müddet ikamet edenlerden, hatta bir gün kalan ecebilerden dahi (ikamet harcı) namile para alındığı görülmektedir.

Hükümetin yaptığı tetkikat bu hususu teyid eylemektedir.

Bundan başka memleketimize gelen yabancıların daimî surette murakabe altında bulundurulması, emniyet ve inzibat bakımından, Hükümet için ihmali caiz olmayan bir vazifedir.

Bu mülâhazalara binaen; uzun tetkiklerden sonra hazırlanmış bulunan işbu kanun lâyihası esas itibarile kabule şayan görülmüştür.

Saltanat devrinden kalma, hem de muvakkat, bir kanun olan 2 mart 1331 tarihli ecebilerin memaliki osmaniyede seyahat ve ikametleri hakkındaki kanunun, şimdiki ihtiyaçlara uygun yeni bir kanunla istibdali ve teklif olu-

nan hükümlerin de mezkûr kanuna konması şüphesiz şayanı tercih ise de böyle bir lâyiha-nın hazırlanmasının zamana mütevakkiif olması ve mevcut hükümlerden bir kısmının hemen tadilinde de, yukarıda yazılı sebeplerle, zaruret bulunması hasebile işbu lâyiha-nın biran evvel kanuniyet kesbetmesi hususu lüzumlu görülmüştür. Arzu olunan lâyiha-nın hazırlanmakta olduğu gerek esbabı mucibe mazbatası mündericatından ve gerek Hükümet mümessilinin beyanatından anlaşılmaktadır.

2 mart 1331 tarihli kanuna müzeyyel kanunun birinci maddesi işbu lâyiha ile değiştirilmek istenildiğinden kalan bir tek maddesile meriyet mevkiinde kalması karışıklığı mucib olacağı düşünülerek o maddenin de işbu lâyihaya alınarak mezkûr kanunun kaldırılması muvafık görülmüştür.

Daha ziyade vuzuhu temin etmek ve tatbikatta kolaylığı mucib olmak düşüncesile birinci madde hükümleri ayrı ayrı maddelerle ifade olunmuştur.

Memleketimizin irfan müesseselerinden istifade için gelecek olan talebelerle ilmi çalışmalarında bulunmak üzere gelecek zatların adedini çoğaltmak mucibi şeref ve iftihar bir hal olduğundan bunlardan ikamet tezkeresi harcı alınması muvafık görülmemiştir.

Ancak bu gibiler tezkere harcı vermemekle beraber bu kanuna göre ikamet tezkeresi almakla mükelleftirler.

Hükümet, belediye ve mahallî idareler tarafından celbolunan ecebi mütehasıslardan ikamet tezkeresi aranmaması beşinci maddede tesbit olunmuştur. Bunlara halen olduğu gibi bir vesika verilecektir. Türkiyede inikad edecek konferanslara, beynelmilel sergilere ve kongrelere iştirak için gelecek ecebilerden de ikamet tezkeresi aranmaması memleketimiz menfaatine uygun olacağı mülâhazasile yedinci ve yine aynı

mülâhaza ile sekizinci madde ilâve olunmuştur. Bazı müstesna vaziyetlerde bazı kimselerden bu harcın alınmaması zarureti hâsıl olabileceğinden bu hususta Hükûmete salâhiyet verilmesi faydalı sayılarak 9 neu madde yazılmış ve 935 sayılı kanunun ikinci maddesi onuncu madde olarak lâyihaya dergolunmuştur.

İşbu tadilâtle Ulu heyetin huzuruna arz olunmak üzere lâyiha'nın Yüksek Reislîğe sunulmasına karar verilmiştir.

Da. En. Reisi	Reis V.	M. M.
Tekirdağ	Tekirdağ	Çanakkale
C. Uybadın	Faik Öztrak	Ş. Yaşın

Kâtib		
Mardin	Antalya	Bursa
Edib Ergin	R. Kaplan	F. Güvendiren
Çanakkale	Erzurum	Erzurum
H. Ergeneli	Nakiye Elgün	Zeki Soydemir
Kars	Malatya	Samsun
Esad Özoğuz	Emrullah Barkan	E. Tuncel
Samsun	Samsun	Sivas
M. Ali Yürüker	Z. Durukan	Mitat Ş. Bleda
Sivas	Tokad	Tokad
S. Görkey	Hürrem Ergun	Galib Pekel
Afyon Karahisar		Zonguldak
İ. U. Aykurd		R. Vardar

Maliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Maliye encümeni

Karar No. 22

Esas No. 1/616

22 - I - 1937

Yüksek Reislîğe

Ecnebilerin seyahat ve ikametleri hakkındaki 2 mart 1931 tarihli muvakkat kanuna müzeyyel 27 - XII - 1926 tarihli kanunun birinci maddesinin tadili ve bu kanuna bazı maddeler eklenmesi hakkında Maliye vekâletince hazırlanıp Başvekâletin 20 haziran 1936 tarih ve 6/2135 sayılı tezkeresile Büyük Meclise sunulan ve Dahiliye encümenince müzakere edildikten sonra encümenimize tevdi edilen kanun lâyihası Dahiliye vekâletinin mahsus memuru hazır olduğu halde tetkik ve müzakere olundu :

Halen meri bulunan hükümlere göre memleketimize gelen ecnebilerden alınmakta olan ikamet harçlarının arttırılması hakkında Hükûmetçe serdedilen esbabı mucibeye ve Dahiliye encümeni mazbatasında izah edilen mütaleaya encümenimizce de iştirak edilerek lâyiha esas itibarile kabul olunmuş, ancak maddelerde bazı tadiller yapılmıştır. Şöyle ki :

Türkiyeye gelen ecnebilerin almağa mecbur oldukları ikamet tezkeresini müddetle takyid eden birinci maddedeki « on beş günden iki aya kadar » tabiri, « on altı günden iki aya kadar » şekline konulmuş ve bu müddetin fazla ikamet edecekler için fazla ikamet edecekleri müddet « bir seneye kadar » tabirile tahdid edilmiştir.

Üçüncü maddedeki « on beş gün », birinci maddede olduğu gibi « on altı gün » olarak değiştirilmiştir.

Memleketimizin ilim müesseselerinden istifade etmek veya ilmî araştırmalar yapmak maksadile gelecek ecnebilerin çoğalması için bunlardan harç alınmaması hususu encümenimizce de şayanı arzu görülmüştür. Bu maksadlarla Türkiyeye gelecek ecnebilerin karılarıyla on sekiz yaşını doldurmamış olan çocuklarının da harçtan muaf tutulması tabii görülerek bu cihet dördüncü maddede tasrih edilmiştir.

Beşinci madde, tetkikat ve vazife için Hükûmet, belediye ve idarei hususiyeler tarafndan celbedilecek mütehasısları ikamet tezkeresi almaktan muaf tutmaktadır. Bunlara usulen verilecek ikamet vesikasının bedelsiz olması kaydi maddeye ilâve edilmiştir.

Dahiliye encümeninin 6, 7, 8 nci maddeleri aynen kabul olunmuştur.

Mültecilerle hususî surette ilmî tetkikler yapmak üzere kendi arzularile Türkiyeye geleceklere verilecek ikamet tezkeresinin müstesna vaziyet ve ahval karşısında parasız ve harçsız olması veya bu kanunda yazılı hadlerden daha noksan harea tâzi olması hususu dokuzuncu

madde ile Vekiller Heyetinin salâhiyetine bırakılmıştır.

Onuncu maddede mütekabiliyet şartile harçtan müstesna tutulan ecebi sefaret ve konsoloslukları resmî memurlarının aileleri de bu istisnaya ithal edilmiş ve madde tadilen yazılmıştır.

Harcı verilmiş ikamet tezkerelerini kaybedenlerle müddeti biten ikamet tezkerelerini miadında harcını vererek yenilemeyenlerin tâbi olacakları ahkâmı ifade eden 11 ve 12 nci maddelerde ufak ibare tadilleri yapılmıştır.

Encümenimiz ikamet tezkeresi alarak müddeti dolmadan tekrar avdet etmek üzere memleket haricine gidecek olanlarla Türkiyeye gelib muayyen olan kanunî müddet zarfında tezkere almayanlar için hususî hükümler konulmasını

gerekli bulduğundan 13 ncü ve 14 ncü maddelerle bu hususta hükümler konulmuştur.

Tatbiki için zaman ve imkân hazırlamak üzere kanunun, neşrinden iki ay sonra muteber olması kaydı 16 ncı maddede işaret edilmiştir.

Kanun, hükümleri itibarile Vekiller Heyetini alâkalandırıldığından tatbikına da İcra Vekilleri Heyetinin memur olması 17 nci maddede gösterilmiştir.

Lâyiha bu tadillerle Yüksek Reisliğe sunulur.

Maliye E. R. N.	M. M.	Kâtib
Malatya	Isparta	Çankırı
M. N. Zabcı	K. Ünal	M. Önsay
Gümüşane	Çoruh	Bursa
Ş. Güvendiren	İ. Sabuncu	Dr. G. Kahraman
İzmir	Diyarbakır	Yozgad
K. Dursun	H. Öniş	E. Draman

Bütçe encümeni mazbatası

T. B. M. M.
Bütçe encümeni
M. No. 82
Esas No. 1/616

12 - IV - 1937

Yüksek Reisliğe

Ecebilerin seyahat ve ikametleri hakkındaki 2 mart 1331 tarihli muvakkat kanuna ek olarak hazırlanıp Başvekâletin 20 haziran 1936 tarih ve 6/2135 sayılı tezkeresile Yüksek Meclise sunulan kanun lâyihası Dahiliye ve Maliye encümenleri mazbatalarile birlikte encümenimize havale edilmiş olmakla Dahiliye vekâleti Siyasî müsteşarı Abdülmuttalib Öker ve Emniyet işleri umum müdürü hazır oldukları halde okundu ve konuşuldu.

Cari mevzuata göre memleketimize gelen yabancılar, 65 kuruş gibi cüzî bir harç mukabilinde aldıkları ikamet tezkerelerile senelerce ve bütün aile efradile memlekette oturmak hakkını iktisab etmektedirler.

Ecebilerin ikamet ve seyahatleri hakkında gerek malî ve gerek idarî noktadan diğer memleketlerde takib edilen muhtelif usullerin tetkikinden alınan neticelere göre 2 mart 1331 tarihli muvakkat bir kanunla vaz edilmiş yukarıdaki hükümün bu günün ihtiyaçlarını teminden çok uzak bulunmakta olduğu görülmüştür.

Esasen ecebilerin ikamet ve seyahatleri hak-

kındaki 2 mart 1331 tarihli muvakkat kanun yerine kaim olmak üzere hazırlanmakta olan kanun projesinin bir cüzünü teşkil eden, emniyet ve ınzibat noktasından da acilen tatbikinde zaruret bulunan ve aynı zamanda Devlete mühim bir varidat kaynağı teşkil edecek surette hüküm ve esasları ihtiva etmek üzere hazırlanan bu lâyihanın halen 400 000 liraya yakın bir varidat ile ecebilerin daha mazbut esaslar dairesinde kontrollerini mümkün kılmak gibi idarî ve malî faydalar da temin edeceği mucib sebeplerin tetkikinden ve alınan izahattan anlaşılacakla lâyiha esas itibarile encümenimizce de kabul edilerek Hükümetin mutabık bulunduğu Maliye encümeni metni müzakereye esas tutulmuştur.

Grup halinde seyahat eden ecebilerden grupu terk ederek memlekette kalanlar hakkında kanunun diğer hükümlerinin tatbiki icab edeceğinin tanzihî maksadile 6 ncı maddeye bir fıkra ilâve edilmiştir.

12 ncı madde, ikamet tezkerelerini müddetleri hitamında tebdil etmeyenler hakkında cezaî mü-

eyyedeleri ihtiva etmekte olup, bunlardan hususî kanunlarına göre yapılacak cezaî takibatın mahkemelere yapılacağı ve bu muhakeme esnasında da teahhur sebebinin meşru bir mazerete dayanıp dayanmadığının araştırılacağı tabii bulunmasına göre aynı maddenin, harcın iki kat alınması hakkındaki ikinci mutlak hükmünün de bu cihetin tevazzuhundan sonra yerine getirilmesinin adalete uygun düşeceği takarrür ederek madde o yolda tashih edilmiştir.

Kanun, neşri tarihinden iki ay sonra meriyete gireceğine göre muvakkat madde hükmünün de meriyet tarihinden itibaren bir ay sonra başlaması tabii bulunduğundan mezkûr madde bu esas dairesinde tashih edilmiştir.

Diğer maddeleri aynen kabul edilen kanun lâ-

yiharı bu değişiklikler dairesinde yeniden yazılarak Umumî Heyetin tasvibine konulmak üzere Yüksek Reisliğe sunulur.

Reis	R. V.	M. M.
Burdur ,	Isparta	Trabzon
M. Şeref Özkan	Mükerrem Ünsal	
Kâtib		
İstanbul	Çorum	Diyarbakır
F. Öymen	M. Cantekin	Rüştü Bekit
İzmir	Kastamonu	Malatya
K. İnanç	T. Coşkan	O. Taner
Manisa	Muş	Muş
T. Türkoğlu	Şevki Çiloğlu	Ş. Ataman
Ordu	Seyhan	Sıvas
H. Yalman	Naci Eldeniz	Remzi Çiner

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Ecnebilere seyahat ve ikametleri hakkındaki 2 mart 1331 tarihli muvakkat kanuna müzeyyel 935 sayılı ve 27 - XI - 1936 tarihli kanunun birinci maddesini tadil eden ve bu kanuna bazı maddeler ekleyen kanun projesi

MADDE 1 — 2 mart 1331 tarihli kanunun ikinci maddesi mucibince ecnebilere beyannameleri mucibince verilecek müteselsel numaralı cüzdan şeklindeki ikamet tezkereleri için Türkiyede on beş günden fazla ve iki ay veya daha eksik ikamet edecek ecnebilere üç ve iki aydan fazla ikamet edecek ecnebilere altı Türk lirası ikamet tezkeresi harcı ödemekle mükelleftir.

Aile sahibi olan ecnebilere beraberlerinde bulunan karılarıyla on sekiz yaşından aşağı olan çocuklarından her biri için on beş günden fazla iki ay veya daha eksik ikamet edeceklerden elli ve iki aydan fazla ikamet edeceklerden yüz kuruş harç zammı alınır.

Bir seneden fazla ikamet etmek isteyen ecnebilere bir senelik harcın iki misli tediye edilmek şartıyla en çok iki sene için ikamet tezkeresi verilebilir.

MADDE 2 — Talebe sıfatıyla veya resmî bir makamın tavsiyesi üzerine sırf ilmi araştırma ve çalışmalarda bulunmak maksadıyla Türkiyede ikamet edecek ecnebilere birinci maddede ya-

DAHİLİYE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

Ecnebilere seyahat ve ikametleri hakkındaki 2 mart 1331 tarihli kanuna ek kanun

MADDE 1 — 2 mart 1331 tarihli kanunun ikinci maddesi mucibince ecnebilere verilecek ikamet tezkereleri için Türkiyede on beş günden iki aya kadar ikamet edecek ecnebilere üç ve iki aydan fazla ikamet edecek ecnebilere altı türk lirası ikamet tezkeresi harcı ödemekle mükelleftirler.

MADDE 2 — Bir seneden fazla ikamet etmek isteyen ecnebilere, bir senelik harcın iki misli alınarak en çok iki sene için ikamet tezkeresi verilebilir.

MALİYE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

*Ecneblerin seyahat ve ikametleri hakkındaki
2 mart 1331 tarihli kanuna ek kanun lâyihası*

MADDE 1 — Hususî kanunlarına göre ecneblere verilecek ikamet tezkereleri için Türkiyede on altı günden iki aya kadar ikamet edecek ecnebler 3 ve iki aydan bir seneye kadar ikamet edecek ecnebler 6 Türk lirası ikamet tezkeresi harcı ödemekle mükelleftirler.

MADDE 2 — Dahiliye encümeninin ikinci maddesi aynen.

BÜTÇE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

*Ecneblerin seyahat ve ikametleri hakkındaki 2
mart 1331 tarihli muvakkat kanuna ek
kanun lâyihası*

MADDE 1 — Maliye encümeninin birinci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2 — Dahiliye encümeninin ikinci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Hâ.

zılı harçların dördde biri alınır.

Grup halinde ve sırf seyahat maksadile Türkiyeye gelen ecnebler ikamet tezkeresi almazlar.

Da. E.

MADDE 3 — Aile sahibi olan ecneblerin beraberlerinde bulunan karılarından ve on sekiz yaşını ikmal etmemiş olan çocuklarından her biri için on beş günden iki aya kadar ikamet edeceklerden elli ve iki aydan fazla ikamet edeceklerden yüz kuruş fazla harç alınır.

MADDE 4 — Talebe sıfatile Türk mekteplerinde okumak veya resmî bir makamın tavsiyesi üzerine sırf ilmî araştırma ve çalışmalarıda bulunmak maksadile Türkiyede ikamet edecek ecneblerden ikamet tezkeresi harcı alınmaz.

MADDE 5 — Hükümet, belediye, mahalli idareler tarafından tetkikat ve vazife için celledilen ecnebler ikamet tezkeresi almaktan muafıtır. Bunlara Emniyet işleri umum müdürlüğünce bir ikamet vesikası verilir.

MADDE 6 — Grup halinde ve sırf seyahat maksadile Türkiyeye gelen yabancılar ikamet tezkeresi almakla mükellef değildirler.

MADDE 7 — Konferanslara, beynelmilel sergilere ve kongrelere iştirak maksadile Türkiyeye gelecek ecnebler iki ay müddet için ikamet tezkeresi almaktan muafıtır.

MADDE 8 — Triptik vesikalarile gelen ecneblerden iki aydan az müddet ikamet edecek olanlar ikamet tezkeresi almaktan muafıtır.

İki ay ve daha ziyade ikamet edecek olanlardan birinci maddede yazılı harcın yarısı alınır.

MADDE 9 — Hükümet lüzum gördüğü takdirde mültecilerle hususî surette ilmî tetkikat için Türkiyeye geleceklere kısmen veya tamamen ücretsiz ve harçsız ikamet tezkeresi vermeye Dahiliye vekâletini mezun kılar.

Mal. E.

B. E.

MADDE 3 — Aile sahibi olan ecnebilerin beraberlerinde bulunan karılarından ve 18 yaşını doldurmamış çocuklarından her biri için 16 günden iki aya kadar ikamet edeceklerden 50 ve iki aydan fazla ikamet edeceklerden 100 kuruş harç zammı almır.

MADDE 4 — Talebe sıfatile Türk mekteplerinde okumak veya resmî bir makamın tavsiyesi üzerine sırf ilmî araştırma ve çalışmalarda bulunmak maksadile Türkiyede ikamet edecek ecneblerle bunların karılarından ve 18 yaşını doldurmamış çocuklarından ikamet tezkeresi harcı almımaz.

MADDE 5 — Hükümet, belediye, mahallî idareler tarafından tetkikat ve vazife için celbedilen ecnebler ikamet tezkeresi almaktan muafır. Bunlara Emniyet işleri umum müdürlüğüne bedelsiz bir ikamet vesikası verilir.

MADDE 6 — Dahiliye encümeninin 6 ncı maddesi aynen.

MADDE 7 — Dahiliye encümeninin 7 nci maddesi aynen.

MADDE 8 — Dahiliye encümeninin 8 nci maddesi aynen.

MADDE 9 — Mültecilerle hususî surette ilmî tetkikler için Türkiyeye geleceklere Vekiller Heyeti kararıle parasız ve harçsız veya bu kanunda yazılı hadlerden noksan harçlarla ikamet tezkeresi verilebilir.

MADDE 3 — Maliye encümeninin üçüncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4 — Maliye encümeninin dördüncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 5 — Maliye encümeninin beşinci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6 — Grup halinde ve sırf seyahat maksadile Türkiyeye gelen yabancılar ikamet tezkeresi almakla mükellef değildirler.

Ancak grup memleketten gittikten sonra bunlardan ayrılarak memleket dahilinde kalacaklar hakkında bu kanunun diğer hükümleri dairesinde muamele yapılır.

MADDE 7 — Dahiliye encümeninin yedinci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 8 — Dahiliye encümeninin sekizinci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 9 — Maliye encümeninin dokuzuncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

Hü.

MADDE 3 — Harcı verilmiş ikamet tezkerelerini kaybeden ecnebilere asıl tezkerenin muteber olduğu müddete munhasır kalmak kaydı ile yeniden verilecek ikamet tezkerelerinden birinci maddede yazılı harçların yarısı alınır.

MADDE 4 — İkamet tezkereleri, bunlarda yazıl müddetin hitamından itibaren on beş gün içinde yenişi ile tebdil edilmek lâzımdır. Müddeti biten ikamet tezkeresini mezkûr müddet içinde harcını vererek yenilemeyen ecnebilir hakkında ecnebilerin seyahat ve ikametleri hakkındaki 2 mart 1331 tarihli kanunun cezaî hükümleri tatbik olunur .

MADDE 5 — Bu kanun hükümlerine aykırı hükümler kaldırılmıştır.

Da. E.

MADDE 10 — Türkiyede ecnebi sefaret ve konsoloslukları resmî memurları, mütekabil muamele şartile, birinci madde hükmünden müstesnadır.

MADDE 11 — Hükûmetin 3 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 12 — Hükûmetin 4 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 13 — 27 teğrinisani 1926 tarihli ve 935 numaralı kanun mülğadır.

Mal. E.

MADDE 10 — Türkiyede ecnebi sefaret ve konsoloslukları resmî memurları ve aileleri müteakabil muamele şartile birinci madde hükmünden müstesnadır.

MADDE 11 — Harcı verilmiş ikamet tezkerelerini kaybeden ecnebilere asıl tezkerenin müteakber olduğu müddete munhasır kalmak ve hususî kanunlardaki ceza hükümleri mahfuz bulunmak kaydile yeniden verilecek ikamet tezkerelerinden birinci maddede yazılı harçların yarısı alınır.

MADDE 12 — İkamet tezkereleri, bunlarda, yazılı müddetin hitamından itibaren on beş gün içinde yenisi ile tebdil edilmek lazımdır. Müddeti biten ikamet tezkeresini mezkur müddet içinde harcı vererek yenilemeyen ecnebilir hakkında hususî kanunlardaki cezaî hükümlerin tatbıkı salâhiyeti mahfuz kalmakla beraber bunlara yeniden ikamet tezkeresi verildiği takdirde iki kat harç alınır.

MADDE 13 — İkamet tezkeresi alıb da müddeti dolmadan tekrar avdet etmek üzere memleket haricine gidecek ecnebilir mahallî emniyet müdürlüklerine müracaatle kayıdlerini yaptırıp ikamet tezkerelerini bu müdürlüğe bırakırlar. Bir ay içinde döndükleri takdirde bunlara ikamet tezkereleri geri verilir. Bir aydan fazla kalanlar yeniden ikamet tezkeresi almağa mecburdurlar.

Haber vermeden memlekette ayrılan ecnebilir tekrar memlekete gelişlerinde yeniden gelenler gibi ikamet tezkeresi almağa mecburdurlar.

MADDE 14 — Türkiyeye vürudları tarihinden itibaren 15 gün zarfında ikamet tezkeresi almağa mecbur bulunan ecnebilir muayyen olan bu müddeti bir aya kadar tecavüz ettirdikleri takdirde kendilerinden ikamet harcı üç misli olarak alınır. Eğer bu müddet bir ay da tecavüz ederse alacak harç dört misline iblâğ olunur.

MADDE 15 — Dahiliye encümeninin 13 ncü maddesi aynen.

B. E.

MADDE 10 — Maliye encümeninin onuncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11 — Maliye encümeninin on birinci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 12 — İkamet tezkereleri, bunlarda yazılı müddetin hitamından itibaren on beş gün içinde yenisi ile tebdil edilmek lazımdır. Müddeti biten ikamet tezkeresini meşru bir mazeret olmaksızın mezkûr müddet içinde harcı vererek yenilemeyen ecnebilir hakkında, hususî kanunlardaki cezaî hükümlerin tatbıkı salâhiyeti mahfuz kalmakla beraber, bunlara yeniden ikamet tezkeresi verildiği takdirde iki kat harç alınır.

MADDE 13 — Maliye encümeninin on üçüncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 14 — Maliye encümeninin on dördüncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 15 — Dahiliye encümeninin on üçüncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Hü.

Da. E.

MUVAKKAT MADDE — Bu kanunun neşrin-den evvel ikamet tezkeresi almış ecnebiler kanu-nun neşri tarihinden itibaren bir ay içinde mü-racaatle birinci maddede yazılı harç fark-larını ödemek suretile yeniden ikamet tez-keresi almağa mecburdurlar. Bu suretle tez-kere almayanlar hakkında ecnebilerin seya-hat ve ikametleri hakkındaki 2 mart 1331 tarihli kanunu muaddel dördüncü maddesi hük-mü tatbik olunur .

MADDE 6 — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir .

MADDE 7 — Bu kanunun hükümlerini ye-rine getirmeğe Adliye, Dahiliye ve Maliye ve-killeri memurdur.

15 - VI - 1936

Bş. V.	Ad. V.	M. M. V.
<i>İ. İnönü</i>	<i>Ş. Saracoğlu</i>	<i>K. Özalp</i>
Da .V.	Ha. V. V.	Mal. V.
<i>Ş. Kaya</i>	<i>Ş. Saracoğlu</i>	<i>F. Ağralı</i>
Mf. V.	Na V.	İk. V.
<i>S. Arıkan</i>	<i>A. Çetinkaya</i>	<i>C. Bayar</i>
S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.
<i>Dr. R. Saydam</i>	<i>Ali Rana Tarhan</i>	<i>Muhlis Erkmen</i>

MUVAKKAT MADDE — Hükûmetin mu-vakkat maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 14 — Hükûmetin 6 ncı maddesi ay-nen kabul edilmiştir.

MADDE 15 — Hükûmetin 7 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Mal. E.

MUVAKKAT MADDE — Hükümetin teklif ettiği muvakkat madde aynen.

MADDE 16 — Bu kanun neşri tarihinden iki ay sonra muteberdir.

MADDE 17 — Bu kanun hükümlerini yerine getirmeğe İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

B. E.

MUVAKKAT MADDE — Bu kanunun neşrinden evvel ikamet tezkeresi almış ecnebler kanununun meriyeti tarihinden itibaren bir ay içinde müracaatla birinci maddede yazılı harç farklarını ödemek suretile yeniden ikamet tezkeresi almağa mecburdurlar. Bu suretle tezkere almayanlar hakkında ecneblerin seyahat ve ikametleri hakkındaki 2 mart 1331 tarihli kanunun 983 sayılı kanunla tadil edilen dördüncü maddesi hükmü tatbik olunur.

MADDE 16 — Maliye encümeninin on altmıncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 17 — Hükümetin yedinci maddesi aynen kabul edilmiştir.